

[Socialministeren.]

samlede Refusion ikke kan udgøre over 1 Mill. Kr. I § 2 er der saa givet særlige Regler, hvorefter der i det omtalte Merforbrug skal fradrages de første 20 pCt., ligesom Kommuner, hvis Hjelpekasser ikke i det nævnte Regnskabsaar har udbetalt en Understøttelse, der udgør mindst 50 Ø. pr. Indbygger i Kommunen, ikke kan faa Andel i Refusionen. Med Hensyn til Begrundelsen for Fremsættelsen af Lovforslaget tør jeg maaske henvisse til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Dette Lovforslag har mødt Modstand fra Oppositionspartierne i Folketinget, men, som det fremgaar af den Betænkning, der er afgivet af Udvalget i Folketinget, kan man egentlig ikke sige, at hverken Venstre eller det konservative Folkeparti har afvist Lovforslaget med den eneste reelle Betragtning, der efter min Mening kunde bringes i Anvendelse, nemlig den, om der da er mindre Grund til nu at vedtage et saadant Forslag, end der var før de samme Partier til at vedtage et ganske tilsvarende Forslag i April 1928. Det var mig umuligt i Folketinget at faa Svar paa dette Spørgsmaal, om der var mindre Grund hertil. Jeg glæder mig derfor til dets Behandling i dette sagligt overvejende Ting.

Gisselbæk: Det er jo ikke et meget omfattende Lovforslag, der foreligger — det indeholder kun 4 Paragraffer —, men Forslaget indfører alligevel noget nyt. Det er egentlig ikke helt rigtigt, som Ministeren udtalte, at Lovforslaget er parallelt med det, der gennemførtes i 1928. Dette gaar ud paa ren Statsstøtte, men efter det Forslag, der blev gennemført i 1928, skulde det Beløb, der da blev stillet til Raadighed, tages af Arbejdsløshedsfonden. Ved det foreliggende Forslag indføres der, som sagt, noget nyt, og det gælder ogsaa med Hensyn til Refusionsbestemmelsen. Lovforslaget tager jo ikke Sigte paa en Forenkling af den sociale Lovgivning, hvad vi alle vilde hilse med Glæde. Lovforslaget er ganske vist vedtaget af Folketinget, men mod et stort Mindretal — det er kun vedtaget med Regeringspartiernes Stemmer.

Ser man paa Bemærkningerne til Lovforslaget, særlig paa første Stykke, faar man det Indtryk, at dette Lovforslag er fremkommet, fordi tidligere Forslag, som den højtærede Minister har fremsat om Midler til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, ikke er gennemført. Jeg ser paa det som en Arbejdsløshedshjælp,

der skulde trækkes i Hjelpekassens Klæder, men det gør ikke Forslaget mere tiltalende. Det foreslaas, at der skal refunderes et Beløb paa indtil 1 Mill. Kr. til de Kommuner, som i 1929—30 har haft en større Udgift til Hjelpekasseunderstøttelse, og det fremhæves, at det skal være til dem, der har haft særlige Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men det er jo en selvsagt Ting, at dette Lovforslag rører ikke ved, hvem der har faaet disse Understøttelser og Understøttelsernes Størrelse, hvad enten det saa er de almindelige Hjelpekasseunderstøttelser, eller det særlig er til de arbejdsløse.

Vi har nu gennem en lang Aarrække haft Forslag til Forhandling om Ændringer i Hjelpekasseloven af 1913, § 13, der omhandler, hvor stort et Beløb Staten skal refundere Kommunerne. Fra første Færd af var jeg tilbøjelig til at se dette Lovforslag under den Synsvinkel, at det ogsaa var et Forslag om Hjelpekasseunderstøttelse, men det har egentlig ikke noget at gøre med Hjelpekasseloven af 1913. De Forslag, som vi tidligere har haft til Behandling, drejede sig om at forhøje det Beløb, der er fastsat i § 13 som Statens Refusion til Kommunerne. Noget saadant har vi flere Gange drøftet i de senere Aar, og det kan ogsaa godt være — det er endog sandsynligt —, at den højtærede Socialminister til Efteraaret, naar Rigsdagen igen træder sammen, vil fremkomme med et nyt Forslag om Forhøjelse af Beløbet i § 13. Men saa synes jeg egentlig, det havde været mere naturligt, om Forslagene var blevet behandlet under eet. Vi har ogsaa i indeværende Rigsdagssamling forhøjet Statens Bidrag til Refusion efter § 13, saa Beløbet for 1928—29 udgør $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det foreliggende Lovforslag drejer sig jo om Aaret 1929—30, hvor denne Million skulde stilles til Raadighed.

Jeg tror egentlig heller ikke, at Forslaget er saa godt underbygget. Den højtærede Minister har jo skønnet — og paa det Skøn er Lovforslaget bygget op —, at Understøttelserne, ydede gennem Hjelpekassen i 1929—30, skulde være paa Linie med de Understøttelser, der blev ydet i 1928—29; men det er jo ikke givet, at Udgiften bliver saa stor. I 1928—29 havde vi en meget streng Vinter; der blev derfor ogsaa brugt mere til Brændsel, og der var store Styrker, der var arbejdsløse. Vi har ikke haft en nær saa streng Vinter i 1929—30, og det er derfor meget sandsynligt, at Hjelpekasseunderstøttelserne